

Nr 380

Av herr **Pettersson, Harald**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Veterinärinrättningen i Skara: Avlöningar.*

(Lika lydande med motion nr 458 i Andra kammaren)

Veterinärpersonalen vid veterinärinrättningens klinik i Skara utgöres av en klinikchef i lönegrad Bo 1 samt en assistenttjänst i Ae 21. Arbetsbelastningen för denna personal är sedan flera år så stor att en förstärkning nu framstår som en oundgänglig nödvändighet. Vid kliniken behandlades verksamhetsåret 1958/59 2 200 fall, 1960/61 2 675 fall och kommer för 1961/62 med all sannolikhet att ligga över 3 600 fall. I realiteten finns det ingen möjlighet att begränsa verksamheten vid kliniken. Det är inte realistiskt att tänka sig att avvisa djurägare som uppsöker kliniken och som kanske åkt många mil med ett svårt sjukt eller skadat djur för vilka de ej har möjlighet att erhålla tillfredsställande hjälp på annat håll.

Förutom djursjukvård skall vid kliniken författningsenligt bedrivas viss vetenskaplig forskning. För stor del av den veterinärmedicinska forskningen i landet svarar i dag veterinärhögskolan och dess lärarkrafter. Denna forskning måste givetvis influeras av tillgången på tid utöver undervisningsuppgifterna och av tillgången och arten av det djurmaterial, som står till förfogande. Den ursprungliga tanken att vid annan statlig klinik och i annan miljö utöka denna forskning var god men har tyvärr ej givits möjligheter att fullföljas.

De unga veterinärer, som numera söker sig till veterinärhögskolans kliniker — och även veterinärinrättningen — har vanligen avsikten att ta upp ett specialarbete och både av intresse och i meritsyfte om möjligt åstadkomma en gradualavhandling. Detta gör en klinik med så stor rutinbelastning som veterinärinrättningens mindre eftersträvansvärd, varför nyrekryteringen försvåras.

Av de under senare år aktuella forskningsuppgifterna vid kliniken har några kunnat slutföras och resultatet därav har publicerats. Andra uppgifter har påbörjats men ännu icke kunnat slutföras på grund av den stora arbetsbelastningen och andra har av samma skäl helt måst skrinläggas. I början av 1961 planlades exempelvis enligt uppgift ett betydelsefullt forskningsprojekt rörande ett för både human- och veterinärmedicin intressant problem. Den del av detta projekt som skulle utföras av veterinärinrätt-

ningen har emellertid icke kunnat komma till utförande till följd av personalbristen.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid behandling av nionde huvudtiteln till Veterinärinrättningen i Skara: Avlöningar för budgetåret 1962/63 måtte anvisa ett förslagsanslag av 319 000 kronor, varav 24 000 kronor må användas för att möjliggöra en personalförstärkning med en assistent i Ae 21, i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 25 januari 1962

Harald Pettersson